

ת"פ 58641/10-15 - מדינת ישראל נגד אדהם בראנסי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 58641-10-15 מדינת ישראל נ' בראנסי(עציר)
ת"פ 58664-10-15
01 נובמבר 2015

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אדהם בראנסי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אנה גורלניק

ב"כ הנאשם עו"ד רפאת נאשף

הנאשם הובא על ידי שב"ס

הדיון מתורגם לנאשם ע"י בא כוחו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מרשיעה אותו בעובדות כתב האישום, וכפועל יוצא מכך בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 וכן עבירה של הפרעה לשוטר בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

<#3#

ניתנה והודעה היום י"ג חשוון תשע"ו, 26/10/2015 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

גזר דין

עמוד 1

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק וכן עבירה של הפרעה לשוטר, בכך שביום 27.10.15 שהה בעיר טייבה ללא אישור שהיה כדין וכן משניגש אליו שוטר וביקש לברר את פרטיו, טען כי הוא מתגורר במקום וברח ונעצר רק לאחר מרדף רגלי.

2. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי.

3. במסגרת הטיעונים לעונש, הפנה ב"כ המאשימה לטיב העבירה בה הורשע הנאשם, למצב הביטחוני והפוטנציאל לכך שכניסתם של תושבי האזור לישראל תוביל לזליגה לפעילות עוינת ועל כן, סבור כי לעת זו יש מקום להחמיר החמרה ממשית בעניינם של נאשמים תושבי האזור.

עוד הדגישה כי יש מקום לתת משקל ענישתי למצב הביטחוני ולהתנהלות הנאשם ואף הציגה אסמכתא מבית משפט שלום בבאר שבע במקרים דומים, הורה בית המשפט על החמרת ענישה נוכח המצב הביטחוני הרעוע.

4. ב"כ הנאשם עתר בטיעוניו להותיר את רף הענישה הקיים מזה חודשים ארוכים על כנו, במובן זה שתוטל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד בלבד. עוד הפנה לגילו של הנאשם ועברו הנקי.

גזירת דינו של הנאשם בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין

5. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

6. בכל הנוגע לערכים המוגנים שנפגעו במקרה דנן, אין מקום להכביר מילים ביחס לפוטנציאל הטמון בכניסה לתחומי המדינה ללא יכולת פיקוח על הנכנסים והיוצאים מתחומה, אין ספק כי הדבר מכביד על רשויות אכיפת החוק ומאפשר כניסה לא מבוקרת של תושבי אזור שחלקם יכול וינצלו לצורך פעילות חבלנית. לצד זאת, נקבע בהלכת אלהרוש, כי כאשר עבירת השב"ח מבוצעת לצורכי פרנסה בלבד, וכל רצונו של תושב האזור הינו להרוויח את פת לחמו ולשוב לביתו, כי אז מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה, היא פחותה. עוד יודגש כי אין די בפוטנציאל להגברת הסיכון הביטחוני ואף אין די בהגדלת הפוטנציאל להגברת הסיכון לפשיעה פלילית, כדי לייחס לנאשם הספציפי עוצמת פגיעה יותר בערכים המוגנים.

אביא את הדברים כהאי לישנא:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני, פוגעת

עמוד 2

בביטחון המדינה, ובזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפגיעה מצד אלו ששוהים בה שלא כדין. עניינו מצטמצם לאותם שב"חים שנכנסים שלא כדין לצורכי פרנסה, ולאחר מכן מבקשים לשוב לביתם. מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה בביטחון המדינה פחותה. אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין, מגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני, בין היתר, בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את ביטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית, הפגיעה בערך המוגן של ביטחון המדינה, היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור, כדי לייחס לנאשם ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בביטחון המדינה, את החומרה האמורה." (הלכת אלהרוש, פסקה 17)

דברים דומים נאמרו על ידי כב' השופט דנציגר ברע"פ 3173/09 בעניינו של פרג'ין, שם נקבע בפסקה 7 כי אכן מדינת ישראל מתמודדת עם איום ביטחוני מתמיד הנשקף לשלום אזרחיה וכתוצאה מזה, נלחמים שלטונות המדינה כנגד הימצאם של שוהים בלתי חוקיים בתחומיה, שכן קיימת סכנה ממשית כי ביניהם יסתננו גם פעילי טרור, שתוצאות מעשיהם הוות אסון.

עם זאת, מדגיש בית המשפט העליון "כי כאשר עסקין בשוהה בלתי חוקי שזו לו הפעם הראשונה שחטא בעבירה כגון דא ולא רובץ לפתחו עבר פלילי, כאשר המניע לביצוע העבירה האמורה הוא כורח הנגזר מחרפת הרעב שהיא מנת חלקם של משפחות רבות המתגוררות בשטחי הרשות, וכאשר לא הוכח כי מניעיו הינם פליליים או חבליים, כי אז עקרון הענישה האינדיבידואלית, מחייבנו לתת משקל הולם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מניעיו וכל יתר שיקולים לקולא".

7. בעניינו, בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, הרי עסקין בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לה נלווית עבירה של הפרעה לשוטר.

אין חולק כי במעשיו אלו ניסה הנאשם להערים על רשויות אכיפת החוק ואף להימלט, אך נעצר לאחר בריחה קצרה. התנהלות זאת מחייבת התייחסות מחמירה.

8. גם ביחס לנסיבות הנאשם ניתן למצוא נסיבות רבות לקולא. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, הודה ונטל אחריות על המעשים שיוחסו לו.

9. מדיניות הענישה בענינים של נאשמים שיוחסה להם עבירה של שהייה בלתי חוקית לצורכי פרנסה, והינם נעדרים עבר פלילי, הותוותה בהלכת אלהרוש ונעה ממאסר על תנאי ועד מאסר למשך חמישה חודשים, הכולל את תקופת התנאי. בשבועות האחרונים, השתנתה מדיניות הענישה שמוצגת ע"י התביעה לחומרה, נוכח המציאות הבטחונית הקשה השוררת בתחומי המדינה. לשיטת המאשימה, יש בכוח נתון זה כדי להוות בסיס לסטייה ושינוי בפועל של הלכת אל-הרוש.

דומה כי הדברים היו ידועים לבית המשפט העליון גם בעת כתיבת פסק דינו, כמובהר בפסקה 17 לפסק הדין, ובעניינו מאחר ולא ניתן לקבוע כי בעניינו של הנאשם הוכח פוטנציאל קונקרטי לפגיעה בביטחון המדינה, הרי אין מקום לחריגה ממתווה הענישה שנקבע בהלכה זו ומיושם הלכה למעשה, במסגרת הסדרי טיעון רבים בתיקים שנידונו בפני ובמסגרתם עתרה התביעה לענישה מתונה של מאסר על תנאי עד מספר ימי מאסר.

10. כמו כן, עיינתי בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ג 46537-10-15, במסגרתו דן בערעור מטעם המדינה בעניינם של שני נאשמים שהורשעו בעבירות שב"ח. בית המשפט קובע כי מאחר ולא הוצג בפניו בסיס עובדתי מספק לטענה כי תושבי שטחים הנכנסים לתחומי המדינה לצרכי פרנסה הם אלו העומדים מאחורי ההתדרדרות במצב הביטחוני, הרי אין בכך כדי לשמש בסיס לשינוי מדיניות הענישה.

אף בית משפט זה מתייחס לכך כי ל מדינת ישראל סמכות לעשות שימוש בכלים משפטיים כמענה לצרכים בטחוניים משתנים, עם זאת אין בכך סמכות זאת כדי "**לשנות את כללי היסוד של שיטתנו המשפטית בכל הנוגע למידתיות הענישה בהתאם לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו ופסיקתו המנחה של בית המשפט העליון.**" (ראה שם, ע' 6).

11. אשר על כן, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים ונתתי מחד דעתי לעובדה שהנאשם הורשע בעבירת שב"ח ועבירה נוספת של הפרעה לשוטר ומאידך לנסיבותיו של הנאשם, מצאתי להטיל עליו את העונשים הבאים:

א. 21 ימי מאסר, החל מיום מעצרו - 27.10.2015.

ב. מאסר על תנאי בן 3 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת 24 חודשים לא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה אחרת כנגד גורמי אכיפת החוק.

כפועל יוצא מגזר דיני, ישוחרר הנאשם לאלתר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

<#4#

ניתנה והודעה היום י"ג חשוון תשע"ו, 26/10/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 4

מרב גרינברג , שופטת

הוקלדעלידיאלנינראנידז'אר